

عنوان مقاله:

پیش بینی کیفیت زندگی بر اساس خودتنظیمی هیجانی و خودکارآمدی در زنان سرپرست خانوار

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 7، شماره 71 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مونا شاهین نژاد - کارشناسی ارشد رشته روانشناسی عمومی موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی بهار مشهد، مشهد، ایران

زهرا بهفر - دانش آموخته دکتری تخصصی رشته روانشناسی سلامت دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش خودتنظیمی هیجانی و خودکارآمدی بر کیفیت زندگی و ابعاد آن (جسمانی و روانی) بود. در یک طرح همبستگی ۱۵۰ نفر از زنان سرپرست خانوار مددجوی ۳ خیریه واقع در شهر مشهد با روش نمونه گیری غیرتصادفی و در دسترس انتخاب شدند. داده ها با مقیاس پرسشنامه کیفیت زندگی (QOL)، پرسشنامه خودتنظیمی هیجانی (ERQ) و پرسشنامه تاب آوری (CD-RISC) گردآوری شد. تجزیه و تحلیل داده ها با مدل سازی معادلات ساختاری انجام شد. نتایج نشان داد خودتنظیمی هیجانی پیش بینی کننده کیفیت زندگی و ابعاد آن شامل کیفیت جسمانی و کیفیت روانی می باشند و بیشترین تاثیر را بر روی کیفیت جسمانی ($\beta=0.589$) دارد. همچنین خودکارآمدی به طور پیش بینی کننده کیفیت زندگی و ابعاد آن شامل کیفیت جسمانی و کیفیت روانی می باشند و بیشترین تاثیر را بر روی کیفیت روانی ($\beta=0.420$) دارد. به نظر می رسد خودتنظیمی هیجانی و خودکارآمدی بر کیفیت زندگی اثرگذار بوده است. بر این اساس لازم بر مداخلات درمانی با هدف افزایش خودتنظیمی هیجانی و خودکارآمدی تمرکز بیشتری صورت گیرد.

کلمات کلیدی:

خودتنظیمی هیجانی، خودکارآمدی، کیفیت زندگی، زنان سرپرست خانوار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1990316>

